

Mødedokument

A9-0348/2021

14.12.2021

BETÆNKNING

om de nationale skattereformers indvirkning på EU's økonomi
(2021/2074(INI))

Økonomi- og Valutaudvalget

Ordfører: Markus Ferber

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	14
OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I KORRESPONDERENDE UDVALG.....	17
ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB I KORRESPONDERENDE UDVALG .	18

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om de nationale skattereformers indvirkning på EU's økonomi (2021/2074(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 110-113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedrørende harmonisering af lovgivningen om omsætningsafgifter, forbrugsafgifter og andre indirekte skatter,
- der henviser til artikel 114-118 i TEUF, som omfatter skatter, der har en indirekte indvirkning på oprettelsen af det indre marked,
- der henviser til Kommissionens årsberetning om beskatning 2021 – Revision af skattepolitikken i EU's medlemsstater (Annual Report on Taxation 2021 – Review of taxation policies in the EU Member States),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. juli 2020 med titlen "En handlingsplan for en retfærdig og enkel beskatning til støtte for genopretningsstrategien" (COM(2020)0312),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. maj 2021 med titlen "Erhvervsbeskatning i det 21. århundrede" (COM(2021)0251),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. september 2020 med titlen "En kapitalmarkedsunion for mennesker og virksomheder – ny handlingsplan" (COM(2020)0590),
- der henviser til Kommissionens landespecifikke henstillinger offentliggjort inden for rammerne af det europæiske semester og dens vurderinger af de genopretnings- og resiliensplaner, som medlemsstaterne har forelagt som led i genopretnings- og resiliensfaciliteten,
- der henviser til Kommissionens undersøgelse af 2020 med titlen "Skattepolitikker i EU",
- der henviser til konklusioner vedtaget af Rådet (ECOFIN) den 1. december 1997 vedrørende skattepolitik – Resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 1. december 1997, om en adfærdskodeks for erhvervsbeskatning – Beskatning af renteindtægter¹,
- der henviser til Kommissionens rapport af 29. september 2015 med titlen "Tax reforms in EU Member States 2015 – Tax policy challenges for economic growth and fiscal sustainability" (Skattereformer i EU-medlemsstaterne for 2015 – skattepolitiske udfordringer for økonomisk vækst og skattemæssig bæredygtighed),

¹ EFT C 2 af 6.1.1998 s. 1.

- der henviser til oversigten over de præferentielle skatteordninger, som Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen (erhvervsbeskatning) har gennemgået siden oprettelsen i marts 1998,
- der henviser til rapporten af 21. april 2021 fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) med titlen "Tax Policy Reforms 2021 – Special Edition on Tax Policy during the COVID-19 Pandemic" (Skattepolitiske reformer for 2021 – særlig udgave om skattepolitik under covid-19-pandemien),
- der henviser til tosøjleløsningen til håndtering af de skattemæssige udfordringer, der opstår som følge af digitaliseringen af økonomien, fra OECD/G20's inklusive ramme om udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud,
- der henviser til rapporten fra OECD af 19. maj 2020 med titlen "Tax and Fiscal Policy in Response to the Coronavirus Crisis: Strengthening Confidence and Resilience" (Skat og skattepolitik som reaktion på coronaviruskrisen: styrkelse af tillid og resiliens),
- der henviser til Den Internationale Valutafonds politiske oplæg af 25. maj 2021 med titlen "Taxing Multinationals in Europe" (Beskatning af multinationale selskaber i Europa),
- der henviser til sin initiativbetænkning om reform af EU's politik om skadelig skattepraksis (herunder reformen af Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen),
- der henviser til sin beslutning af 7. oktober 2021 om reform af EU's politik om skadelig skattepraksis (herunder reformen af Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen)²,
- der henviser til sin beslutning af 16. september 2021 om gennemførelse af EU's krav om udveksling af skatteoplysninger: fremskridt, indhøstede erfaringer og forhindringer, som skal overvindes³,
- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2019 om ligestilling og beskatning i EU⁴,
- der henviser til sin beslutning af 21. oktober 2021 om Pandora-papirerne: konsekvenser for bestræbelserne på at bekæmpe hvidvask af penge, skatteunddragelse og skatteundgåelse⁵,
- der henviser til rapporten fra Det Europæiske Skatteobservatorium med titlen "New forms of Tax Competition in the European Union: an Empirical Investigation" offentliggjort i november 2021,
- der henviser til Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (direktivet om administrativt samarbejde)⁶,

² Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0416.

³ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0392.

⁴ EUT C 411 af 27.11.2020, s. 38.

⁵ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0438.

⁶ EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1.

- der henviser til forretningsordenens artikel 54,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A9-0348/2021),
- A. der henviser til, at spørgsmålet om skadelig skattepraksis blev behandlet, og der blev foreslået reformer, i Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2021 om reform af EU's politik om skadelig skattepraksis (herunder reformen af Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen); der henviser til, at de kortsigtede konsekvenser af covid-19-pandemien og den langsigtede strukturelle omstilling som følge af demografiske tendenser, digitalisering og omstillingen til en kulstofneutral økonomisk model har haft indvirkninger på medlemsstaternes valg, hvad angår udformning af fremtidige skattepolitikker;
- B. der henviser til, at selv om skattepolitikken i vid udstrækning fortsat er medlemsstaternes ansvar, kræver det indre marked harmonisering og koordinering i forbindelse med fastlæggelsen af skattepolitikken med henblik på at fremme integrationen af det indre marked og forhindre udhuling af skattegrundlaget; der henviser til, at nationale foranstaltninger kan påvirke skatteopkrævningen i andre medlemsstater og kan have en fordrejende virkning på både fair konkurrence og investeringer;
- C. der henviser til, at fragmentering af skattepolitikken skaber forskellige hindringer for borgere og virksomheder i det indre marked, navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'er), herunder retsusikkerhed, bureaukrati, risiko for dobbeltbeskatning og vanskeligheder med at anmode om skatterefusion; der henviser til, at disse hindringer hæmmer grænseoverskridende økonomisk aktivitet og kan forvride det indre marked; der henviser til, at fragmentering af skattepolitikken ligeledes skaber risici for skattemyndighederne såsom dobbelt ikkebeskatning og arbitrage (f.eks. skatteplanlægning og aggressive metoder til skatteunddragelse); der henviser til, at medlemsstaterne vedbliver at miste skatteindtægter som følge af skadelig skattepraksis på grund af smuthuller mellem medlemsstaternes lovgivning eller mellem medlemsstaterne og tredjelande, og at skønnene over indtægtstab som følge af selskabers skatteundgåelse varierer fra 36-37 mia. EUR til 160-190 mia. EUR om året; der henviser til, at fragmentering af politikker øger skattemyndighedernes håndhævelsesomkostninger;
- D. der henviser til, at passende skatteniveauer og enkle og klare skattelove inden for EU's sociale markedsøkonomi bør være så lidt forvridende som muligt; der henviser til, at forsvarlige skattepolitikker bør støtte opfyldelsen af de politiske målsætninger i artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union og således føre til mere retfærdige og bæredygtige samfund og forbedre EU's og medlemsstaternes konkurrenceevne; der henviser til, at den økonomiske genopretning og de udfordringer, der er forbundet med klimakrisen, den økologiske omstilling og digitaliseringen af økonomien, indebærer gennemgribende ændringer og en revurdering af de nuværende skattepolitikker; der henviser til, at skatteforanstaltningerne ikke bør udgøre en hindring for private initiativer, der skaber økonomisk vækst, genaktiverer landenes økonomi og fremmer jobskabelsen i EU;
- E. der henviser til, at effektive skattesystemer er gennemsigtige og lette at overholde og

skaber stabile skatteindtægter; der henviser til, at vækstorienterede skattereformer flytter skattebyrden i retning af beskatning af forbrug og ejendom og sigter mod at udvide skattegrundlaget;

- F. der henviser til, at rationalet bag nationale skattereformer er forskelligt fra sag til sag og afspejler de strukturelle karakteristika ved medlemsstaternes økonomier og kan omfatte motiver såsom at gøre beskatningen mere pålidelig og sikker, at skabe mulighed for økonomisk vækst, at øge indtægterne, at forbedre fordelingen, at fastsætte adfærdsmæssige incitament eller at holde trit med strukturelle ændringer i økonomien;
- G. der henviser til, at det samlede beskatningsniveau (forstået som skatter og obligatoriske sociale bidrag) varierer betydeligt medlemsstaterne imellem, hvilket fremgår af, at skattekvoten i 2019 gik fra 22,1 % i Irland til 46,1 % i Danmark; der henviser til, at skattebyrden i EU (40,1 %) samlet set er højere end i visse andre avancerede økonomier (gennemsnittet for OECD var 34,3 % i 2018); der henviser til, at den vægtede gennemsnitlige lovbestemte selskabsskattesats i OECD-landene faldt fra 46,52 % i 1980 til 25,85 % i 2020, hvilket udgør en reduktion på 44 % inden for de sidste 40 år;
- H. der henviser til, at sammensætningen af beskatningen i EU samlet set har været ret stabil i perioden 2004-2019, mens det generelle niveau for skatteindtægterne er steget let; der henviser til, at sammensætningen af beskatningen (relative andele af skat på arbejde, forbrug og kapital samt miljø- og andre skatter) varierer betydeligt i EU, idet nogle medlemsstater har en mere vækstvenlig beskatningssammensætning end andre;
- I. der henviser til, at en stærk skattekonkurrence i EU synes at have været en vigtig drivkraft bag det stejle fald i selskabsskattesatserne, som har medført, at den gennemsnitlige selskabsskattesats i EU ligger under den gennemsnitlige sats i OECD-landene;
- J. der henviser til, at mange lande under pandemien gjorde brug af skattereformer for at støtte økonomien, og at kun en del af disse foranstaltninger var midlertidige; der henviser til, at disse skattereformer omfattede øjeblikkelige lempelsesforanstaltninger for virksomheder og husholdninger såsom betalingshenstand, øgede underskudsfremførsler og fremskyndede skatterefusioner samt genopretningsorienterede stimulerende foranstaltninger;
- K. der henviser til, at OECD/G20-rammen om udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud vedtog en reform af det internationale skattesystem bestående af to søjler med henblik på at adressere de ændringer, der følger af digitaliseringen af økonomien, herunder en effektiv selskabsskattesats på mindst 15 %;

Generelle bemærkninger

- 1. minder om, at medlemsstaterne frit kan træffe beslutning om deres egne økonomiske politikker og navnlig deres egne skattepolitikker inden for rammerne af EU-traktaterne og såfremt EU-lovgivningen gennemføres og håndhæves effektivt, om end dette kan føre til en fragmenteret politik og ulige konkurrencevilkår inden for EU; minder om, at dette giver mulighed for fair konkurrence og begrænser forvriddinger af EU's indre marked;

2. bemærker, at det indre marked med produktionsfaktorernes frie bevægelighed og nære økonomiske forbindelser med ikke-EU-naboer har skabt store handels-, investerings- og finansstrømme mellem medlemsstaterne; bemærker, at denne dybe indbyrdes afhængighed har gjort det enkelte lands skattegrundlag og skattesats følsomme over for andre landes og har medført, at navnlig selskabsskatten har fået større betydning;

Konsekvenser for SMV'er

3. bemærker, at de anslåede omkostninger til overholdelse af skattereglerne for store multinationale virksomheder beløber sig til ca. 2 % af de betalte skatter, mens det for SMV'er skønnes at være ca. 30 % af de betalte skatter; minder om, at europæiske virksomheder, navnlig SMV'er, er hoveddrivkræfterne bag økonomisk vækst og jobskabelse; minder om, at nogle medlemsstater har udviklet ordninger, som beskatter overskud, der er opnået i en international kontekst, med en lavere sats end den nationale nominelle sats, hvilket medfører konkurrencemæssige ulemper for SMV'er⁷; bemærker endvidere, at empirisk viden viser, at der er en tendens til, at multinationale selskabers overskud beskattes mindre end tilsvarende indenlandske selskabers overskud, hvilket afspejler, at overskud flyttes fra datterselskaber i lande med høj beskatning til datterselskaber i lande med lav beskatning;
4. fremhæver, at forskelle i nationale skatteordninger kan udgøre hindringer for SMV'er, der forsøger at operere på tværs af grænserne; understreger, at sammenlignet med multinationale virksomheder har SMV'er færre ressourcer at anvende på overholdelse af skattereglerne og skatteoptimering; påpeger, at andelen af udgifter, der anvendes til overholdelse af skattereglerne, er højere for SMV'er end for multinationale virksomheder;
5. bemærker, at harmonisering af skattegrundlaget såsom det fælles selskabsskattegrundlag eller "Business in Europe: Framework for Income Taxation (BEFIT)" (Erhvervslivet i Europa: ramme for indkomstbeskatning) kunne reducere omkostningerne i forbindelse med overholdelse af skattereglerne for SMV'er, der opererer i mere end én medlemsstat; glæder sig således over Kommissionens meddelelse med titlen "Erhvervsbeskatning i det 21. århundrede", hvori det anføres, at "manglen på et fælles selskabsskattesystem i det indre marked hæmmer konkurrenceevnen (...) og dette skaber en konkurrencemæssig ulempe i forhold til tredjelandsmarkeder"; gentager, at beskatning af overskuddet i det land, hvor de økonomiske aktiviteter finder sted, vil give staterne mulighed for at tilbyde lige konkurrencevilkår til deres SMV'er; fremhæver behovet for at beskatte selskaber ved hjælp af en retfærdig og effektiv metode til fordeling af beskatningsrettigheder mellem lande, der tager hensyn til faktorer såsom arbejdsstyrken og eksistensen af materielle aktiver; bemærker, at offentliggørelsen af Kommissionens BEFIT-forslag først forventes i 2023; opfordrer Kommissionen til at fremskynde vedtagelsesprocessen og opfordrer medlemsstaterne til hurtigt at nå til enighed om et ambitiøst forslag til et europæisk regelsæt for selskabsbeskatning;
6. bemærker, at Parlamentet i dialog med eksperter, nationale parlamenter og borgere vil bidrage til at udvikle vejledende principper forud for Kommissionens BEFIT-forslag i

⁷ [Kommissionens pressemeddelelse af 16. september 2019 med titlen "State aid: Commission opens in-depth investigation into individual "excess profit" tax rulings granted by Belgium to 39 multinational companies".](#)

2023;

7. bemærker, at mange medlemsstater såvel som EU har indført særlige ordninger til fordel for SMV'er såsom særlige momsregler for at kompensere for de højere effektive skattesatser og højere omkostninger til overholdelse af skattereglerne for SMV'er; understreger, at en sådan særbehandling, hvis den bliver brugt i vidt omfang, selv om den generelt er positiv, risikerer at medføre yderligere forvridninger og yderligere muligheder for aggressiv skatteplanlægning og kunne medføre, at systemets overordnede kompleksitet øges yderligere; opfordrer medlemsstaterne til at udforme skattefordele for SMV'er på en sådan måde, at de er i overensstemmelse med de overordnede skatteregler og ikke tilskynder SMV'er til at forblive små;
8. bemærker, at SMV'er ofte i mindre grad er i stand til at absorbere økonomiske tab end større selskaber på grund af mere begrænsede cash flows; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens henstilling af 18. maj 2021 om den skattemæssige behandling af underskud under covid-19-krisen⁸ og opfordrer medlemsstaterne til at tage hensyn til disse henstillinger;

Harmonisering og koordinering af skattepolitikken

9. fremhæver, at opsplitningen af de nationale skattepolitikker kan have en forvridende virkning på EU's indre marked og kan være skadelig for EU's økonomi; hilser det velkommen, at EU har udviklet koordineringsmekanismer såsom peerreview-procedurer inden for Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen og landespecifikke henstillinger inden for rammerne af det europæiske semester; mener, at der er behov for yderligere at forbedre begge disse mekanismer; understreger, at medlemsstaterne inden for Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen undersøger, ændrer eller ophæver deres eksisterende skattemæssige foranstaltninger, som udgør skadelig skattekonkurrence, og afstår fra at indføre nye i fremtiden; minder i denne forbindelse om Parlamentets holdning fra oktober 2021, hvori der opfordres til en reform af Gruppen vedrørende Adfærdskodeksens kriterier, anvendelsesområde og styring for at sikre retfærdig beskatning inden for EU;
10. påpeger, at Kommissionen anbefalede seks medlemsstater at begrænse aggressiv skatteplanlægning som led i de landespecifikke henstillinger for 2020; anerkender den positive virkning af de landespecifikke henstillinger med hensyn til at fremme de nødvendige skattereformer i de medlemsstater, der modtog henstillinger om aggressiv skatteplanlægning, og beklager samtidig, at nogle medlemsstater endnu ikke har taget fat på de landespecifikke henstillinger om aggressiv skatteplanlægning;
11. minder om, at genopretnings- og resiliensfaciliteten og de landespecifikke henstillinger, herunder dem, der vedrører beskatning, er uløseligt forbundet, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten⁹;
12. fremhæver, at direktivet om administrativt samarbejde på skatteområdet (DAC) siden 2011 har fastsat regler for samarbejdet mellem medlemsstaternes skattemyndigheder

⁸ EUT L 179 af 20.5.2021, s. 10.

⁹ EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17.

med henblik på at sikre det indre markeds funktion; glæder sig over, at DAC's anvendelsesområde siden 2011 løbende er blevet udvidet til nye områder for at begrænse skattesvig og skatteundgåelse, og at der er gjort store fremskridt i de seneste årtier; minder om Parlamentets gennemførelsesrapport, som blev vedtaget i september 2021, og som påpeger mangler i medlemsstaternes effektive gennemførelse af DAC og fremhæver behovet for at styrke udvekslingen af oplysninger mellem nationale skattemyndigheder;

13. bemærker begrænsningerne i den nuværende beslutningsproces i Rådet med hensyn til at imødekomme de lovgivningsmæssige behov for at fremme koordinering mellem medlemsstaterne og bekæmpe skadelig skattepraksis; opfordrer til, at alle mulighederne i TEUF undersøges; minder om, at proceduren i artikel 116 i TEUF kan anvendes, når skadelig skattepraksis forvrider konkurrencen på det indre marked;
14. fremhæver, at for at få størst mulig effekt er det ideelle niveau for koordinering af skattepolitikken på den internationale scene gennem G20/OECD; understreger ikke desto mindre, at udviklingslande bør inkluderes fuldt ud i forhandlingsprocessen; bemærker, at EU's skatteforslag baseret på internationale aftaler historisk set har været mere tilbøjelige til at blive vedtaget af Rådet;
15. erkender imidlertid, at internationale forhandlinger på skatteområdet til tider har svært ved at nå til enighed og derfor er længe om at afhjælpe det internationale skattesystems mangler; anbefaler i sådanne tilfælde, at EU overvejer at sætte et godt eksempel uagtet de igangværende internationale forhandlinger;
16. glæder sig over den historiske aftale, der blev indgået med G20/OECD's inklusive ramme om en reform af det internationale skattesystem i en struktur med to søjler med henblik på at sikre en mere retfærdig fordeling af overskud og beskatningsrettigheder mellem landene hvad angår de største og mest rentable multinationale selskaber, og som anbefaler, at multinationale virksomheder pålægges en effektiv skattesats på 15 %; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde og sikre omsætningen til EU-ret af G20/OECD's inklusive rammeaftale om de to søjler som meddelt af Kommissionens formand i hensigtserklæringen om Unionens tilstand i 2021; opfordrer Rådet til hurtigt at vedtage sådanne forslag, således at de kan træde i kraft i 2023; opfordrer medlemsstaterne til at overveje at slå til lyd for lignende internationale aftaler om andre former for passende skatter;

Henstillinger og reformområder

17. påpeger, at der på områder af stor betydning for det indre markeds funktion, f.eks. beskatning og kapitalmarkedsunionens funktion, er behov for mere harmonisering, enten gennem bedre koordinering mellem medlemsstaterne eller gennem en EU-indsats;
18. understreger, at medlemsstaterne stadig anvender forskellige kriterier til at fastsætte det skattemæssige hjemsted, hvilket er forbundet med en risiko for dobbeltbeskatning eller dobbelt skattefritagelse; minder i denne forbindelse om de initiativer, der er skitseret i Kommissionens handlingsplan fra juli 2020, der har til formål at fremsætte et lovgivningsforslag senest i 2022 eller 2023 for at præcisere, hvor skatteydere, der har aktiviteter på tværs af grænserne i EU, skal betragtes som hjemmehørende i skattemæssig henseende; ser frem til dette forslag, der vil sigte mod at sikre en mere

ensartet fastsættelse af det skattemæssige hjemsted i det indre marked;

19. bemærker, at digitalisering og stor afhængighed af immaterielle aktiver, der udgør en udfordring for det nuværende skattesystem, berettiger en høj grad af politikkoordinering og harmonisering med henblik på at etablere lige konkurrencevilkår og sikre, at digitale virksomheder bidrager rimeligt til de samfund, de driver virksomhed i; bemærker, at nogle medlemsstater har presset på med indførelsen af nationale digitale afgifter på trods af de igangværende forhandlinger på EU- og OECD-plan; bemærker, at dette har haft en positiv indvirkning på den internationale debat; understreger, at disse nationale foranstaltninger bør udfases efter gennemførelsen af en effektiv international løsning;
20. minder om, at EU er nået til enighed om at indføre en ny egen indtægt baseret på en digital afgift som en måde at finansiere genopretningsinstrumentet NextGenerationEU på, og opfordrer Kommissionen til at fremsætte alternative forslag, der vil være forenelige med internationale forpligtelser;
21. beklager, at forskelle i kildeskat og procedurer for godtgørelse af kildeskat stadig udgør en væsentlig hindring for yderligere integration i kapitalmarkedsunionen; glæder sig over Kommissionen meddelelse om at foreslå et lovgivningsinitiativ til indførelse af et fælles, standardiseret, EU-dækkende system til kildeskattelættelser ved kilden;
22. beklager den gældsfræmmende virkning i selskabsbeskatningen, der giver mulighed for generøse skattefradrag på rentebetalinger, mens egenkapitalfinansieringsomkostninger ikke kan fradrages på samme måde; fremhæver den strukturelle ulempe for virksomheder, der er afhængige af egenkapitalfinansiering, især hvis de er unge og små virksomheder med ringe adgang til kredit; bemærker, at den skattemæssige ubalance mellem gælds- og egenkapitalfinansiering kan tilskynde virksomhederne til at påtage sig for megen gæld;
23. bemærker, at den gældsfræmmende virkning varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat; bemærker, at nogle medlemsstater har indført fradrag for selskabskapital for at løse dette problem; minder om, at nogle af disse fradrag for selskabskapital er blevet udnyttet som skattehuller og har givet multinationale selskaber mulighed for kunstigt at kunne trække nationale renter fra; understreger, at en fælles europæisk tilgang ville være at foretrække for at undgå forvridninger på det indre marked;
24. minder om, at en sådan skævhed kan løses ved enten at give mulighed for et nyt fradrag af omkostninger relateret til egenkapitalfinansiering eller ved at reducere mulighederne for rentefradrag; minder om Parlamentets forslag om at begrænse fradraget af overstigende låneomkostninger til op til 20 % af den skattepligtiges resultat før renter, skat og af- og nedskrivninger, mens Rådet vedtog en højere grænse på op til 30 %¹⁰; minder om, at en kvote på 30 % ifølge OECD kan være for høj til at kunne forhindre udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud¹¹;

¹⁰ Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juni 2016 om forslag til Rådets direktiv om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte påvirker det indre markeds funktionsmåde (EUT C 86 af 6.3.2018, s. 176).

¹¹ OECD, *Public Discussion Draft – BEPS Action 4: Interest Deductions And Other Financial Payments* (Oplæg til offentlig drøftelse – BEPS-Aktion 4: Rentefradrag og andre finansielle betalinger), 2014.

25. ser frem til Kommissionens forslag om indførelse af et fradrag for at fjerne den gældsfræmmende virkning; opfordrer indtrængende Kommissionen til at foretage en grundig konsekvensanalyse og indarbejde effektive bestemmelser til bekæmpelse af skatteundgåelse for at undgå enhver mulighed for, at et fradrag for egenkapital anvendes som et nyt redskab til at udhule skattegrundlaget;
26. bemærker, at den effektive marginalsattesats kan være en afgørende faktor for selskaber, der træffer investeringsbeslutninger, sammen med infrastrukturens kvalitet, adgang til en uddannet og sund arbejdsstyrke og national stabilitet¹²; bemærker, at der er betydelige forskelle i den effektive marginalsattesats fra medlemsstat til medlemsstat; opfordrer Kommissionen til at undersøge, om nogle medlemsstater forvrider konkurrencen ved kunstigt at sænke deres effektive marginalsattesats, f.eks. gennem ordninger med fremskyndet afskrivning eller tilpasning af skattefradrag for visse poster, og til at formidle sine resultater til Europa-Parlamentet;
27. bemærker, at mens skatteregler kan etablere juridisk klarhed for virksomheder, er der også mulighed for, at de misbruges via skattebegunstigelser; påpeger imidlertid, at et simpelt skattesystem er den foretrukne måde at skabe retssikkerhed på;
28. glæder sig over, at Kommissionen ønsker at anvende sin forfatningsmæssige rolle til at bekæmpe konkurrenceforvridning ved at benytte konkurrenceretten; beklager, at flere af de seneste afgørelser i Kommissionen i højt profilerede konkurrencesager på skatteområdet er blevet annulleret af nationale domstole og EU-Domstolen;
29. fremhæver, at skatteincitamer, der gennemføres på en økonomisk ansvarlig måde, til privat forskning og udvikling (f.eks. via skattefradrag, øgede fradrag eller justerede afskrivningsplaner) kan bidrage til at løfte en økonomis samlede udgifter til forskning og udvikling, hvilket ofte medfører positive eksterne virkninger; er imidlertid bekymret over, at visse typer skatteincitamer såsom patentboksordninger eller IP-boksordninger kun i ringe grad øger midlerne til forskning og udvikling og rent faktisk kan forvride det indre marked ved at tilskynde til overførsel af overskud og aggressiv skatteplanlægning; bemærker, at skatteincitamer bør sigte mod at tiltrække investeringer i realøkonomien og derfor være udgiftsbaserede frem for overskudsbaserede med henblik på bedre at målrette innovationsinput; opfordrer Kommissionen til at foreslå retningslinjer for skatteincitamer, der ikke skaber forvridninger af det indre marked, navnlig ved at begunstige incitamer, der er omkostningsbaserede, er begrænsede i tid, evalueres regelmæssigt, og som ophæves, hvis de ikke har nogen positiv virkning, har begrænset geografisk anvendelsesområde og er delvise snarere end fuldstændige fritagelser;
30. understreger, at yderligere harmonisering af skatteincitamer for forsknings- og udviklingsudgifter kan være berettiget; bemærker, at dette var en del af Kommissionens oprindelige forslag om et fælles selskabsskattegrundlag; beklager dybt, at dette emne ikke blev behandlet i den nylige meddelelse om erhvervsbeskatning i det 21. århundrede;
31. bemærker, at en betydelig del af den offentlige budgetkapacitet kanaliseres gennem skatteincitamer i form af fritagelser, fradrag, kreditter, udsættelser og reducerede

¹² Det Verdensøkonomiske Forum, *The Global Competitiveness Report 2019*.

skattesatser; opfordrer Kommissionen til at fremlægge en vurdering af alle ineffektive skatteincitamerter og subsidier, navnlig dem, der er skadelige for miljøet og medfører skadelige økonomiske forvridninger; opfordrer Kommissionen til at etablere en screeninggramme for skatteincitamerter i EU og forpligte medlemsstaterne til at offentliggøre de finanspolitiske omkostninger ved skatteincitamerter; opfordrer medlemsstaterne til at foretage årlige, detaljerede og offentlige cost-benefit-analyser af hver enkelt skattebestemmelse; mener, at retssikkerheden på skatteområdet ville blive styrket, hvis medlemsstaterne havde en fælles forståelse af, hvilke skatteincitamerter der ikke er konkurrenceforvridende; opfordrer Kommissionen til at fremlægge retningslinjer for skatteincitamerter, der ikke forvrider konkurrencen på det indre marked;

32. opfordrer medlemsstaterne til at enes om en stærk, samlet og ambitiøs reform vedrørende indirekte beskatning, hovedsagelig med hensyn til moms; understreger, at en reduktion af kompleksiteten og bureaukratiet og en ordentlig håndtering af skattesvig og momsunddragelse er afgørende for at fastholde det indre markeds integritet;
33. opfordrer medlemsstaterne til fortsat at reformere skattemyndighederne, accelerere digitaliseringen og begynde at udrulle strategiske metoder til at understøtte SMV'er med hensyn til overholdelse af skattelovgivningen og til at udpege muligheder for at mindske byrder; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre sunde og robuste reformer med hensyn til kompleksiteten af skattesystemerne med det formål at mindske bureaukratiet, de administrative byrder og omkostningerne ved at overholde lovgivningen; minder om, at der er en høj merværdi af europæisk samarbejde på dette område og i forbindelse med udveksling af bedste praksisser mellem skattemyndighederne;
34. opfordrer medlemsstaterne til at gøre bedre brug af EU's Fiscalis-program for at forbedre samarbejdet mellem skattemyndighederne i forbindelse med deres reformbestræbelser; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at oprette et Erasmusprogram for embedsfolk i skatteforvaltningerne til udveksling og anvendelse af bedste praksisser;
35. opfordrer Kommissionen til at følge op på og overvåge nye nationale skattereformer eller -foranstaltninger, der gennemføres som følge af covid-19-pandemien for at understøtte økonomien, navnlig de foranstaltninger, der ikke er midlertidige; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre reformer af skattesystemerne og udnytte de muligheder, der kommer fra EU-instrumenterne til støtte for den økonomiske genopretning; understreger, at disse reformer bør respektere EU's finanspolitiske ramme; minder om, at disse reformer bør gennemføres med fuld respekt for den nationale kompetence i skattespørgsmål, men understreger, at et stærkt samarbejde mellem medlemsstaterne ville føre til en betydelig merværdi;
36. støtter høje standarder med hensyn til respekt for skatteydernes rettigheder, navnlig hvad angår privatliv og databeskyttelse, og især for enkeltpersoner, i forbindelse med alle politiske og lovgivningsmæssige processer vedrørende beskatning;
37. bemærker, at de fleste nationale udbudsprocedurer i medlemsstaterne anvender laveste pris som det eneste tildelingskriterium for offentlige kontrakter; minder om Rådets

opfordring til Kommissionen om at overveje, hvordan man kan afhjælpe den konkurrenceforvridende virkning af, at tilbudsgivere med aktiviteter i jurisdiktioner på EU's liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner deltager i udbud; opfordrer Kommissionen til at revidere sin strategi for offentlige indkøb i denne henseende;

EU-resultattavle for beskatning

38. noterer sig Kommissionens igangværende arbejde med en EU-resultattavle for beskatning; anbefaler, at der anvendes økonomiske indikatorer, der gør det muligt at påvise forvridninger på det indre marked, som f.eks. niveauet af udenlandske direkte investeringer, royalties og rentebetalinger; fremhæver, at en sådan resultattavle skal bidrage til bekæmpelsen af skadelig skattekonkurrence; opfordrer Kommissionen til at tage behørigt hensyn til de betydelige tab af offentlige indtægter, der følger af nationale skattepolitikker, som letter skatteunddragelse; anerkender, at denne resultattavle for beskatning bør opbygges som et instrument til at hjælpe medlemsstaterne med at gennemføre sunde og robuste reformer på skatteområdet; advarer mod brugen af denne resultattavle til udskamning af bestemte medlemsstater, men mener, at den kan fremme debatten om de nødvendige reformer; opfordrer til et stærkt samarbejde med de nuværende EU-platforme om at opbygge denne resultattavle; mener, at dette nye instrument kan blive nyttigt for processen omkring det europæiske semester og navnlig for de landespecifikke anbefalinger;

o

o o

39. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

BEGRUNDELSE

Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) giver medlemsstaterne suveræn ret til at træffe afgørelse om deres skattepolitik, men forpligter dem til at respektere EU's normer. Samtidig har medlemsstaternes skattepolitiske valg indlysende konsekvenser for det indre markeds funktion. En vis grad af politikkoordinering er derfor ønskelig for at undgå problemer som f.eks. retsusikkerhed, bureaukrati, risiko for dobbeltbeskatning og vanskeligheder med at kræve skatterefusion, hvilket alt sammen i sidste ende kan afholde virksomheder og borgere fra at udøve grænseoverskridende økonomisk aktivitet. Samtidig kan opsplitting af skattepolitikken kombineret med manglende samarbejde mellem skattemyndighederne lette mulighederne for arbitrage og aggressiv skatteplanlægning.

Konsekvenser for små og mellemstore virksomheder:

Skaderne ved opsplittingen af skattepolitikken og de potentielle fordele ved en bedre koordinering af de nationale skattepolitikker er ulige fordelt mellem forskellige økonomiske aktører, idet små og mellemstore virksomheder (SMV'er) lider mest. Omkostningerne til overholdelse af skattereglerne er ikke fuldt ud proportionelle med en virksomheds samlede vækst og er derfor betydeligt mere mærkbare for mindre virksomheder end for større virksomheder. Nogle medlemsstater forsøger at kompensere SMV'er for de udfordringer, de står over for i forbindelse med højere omkostninger til overholdelse af skattereglerne, ved at indføre gunstige skatteordninger for mindre virksomheder. Selv om støtte til SMV'er generelt hilses velkommen, indebærer sådanne foranstaltninger en vis risiko for at indføre nye forvriddinger, f.eks. ved at tilskynde virksomhederne til at forblive små. Fordelene ved sådanne præferenceordninger skal derfor nøje afvejes mod de potentielle ulemper. En anden mulighed for at lette grænseoverskridende økonomisk aktivitet ville være at harmonisere skattegrundlaget som tilsigtet i Kommissionens forslag om et fælles (konsolideret) selskabsskattegrundlag (F(K)SSG) samt Kommissionens kommende initiativ "BEFIT – Business in Europe: Framework for Income Taxation" (Erhvervslivet i Europa: ramme for indkomstbeskatning).

Koordinering af skattepolitikken:

Selv om der er behov for koordinering af skattepolitikken i hele EU, råder Den Europæiske Union primært over bløde lovgivningsinstrumenter til at etablere koordinering af skattepolitikken, hvoraf de vigtigste er Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen for Erhvervsbeskatning, de landespecifikke henstillinger inden for rammerne af det europæiske semester samt lovgivningsproceduren med enstemmighed i Rådet. Selv om Den Europæiske Unions værktøjskasse er noget begrænset, er det ideelle niveau for koordinering af skattepolitikken det globale niveau. Hvis historien er en rettesnor, har politiske forslag, der udspringer af OECD-drøftelser, ofte større sandsynlighed for rent faktisk at blive vedtaget i Rådet, og de har den fordel, at de reducerer opsplittingen af skattepolitikken selv uden for det indre marked. Dette er til gengæld særlig gavnligt for SMV'er, der ønsker at udvide deres potentielle marked, selv uden for EU's grænser.

Anbefalinger/områder for reformer:

Der er rigelig plads til forbedringer med hensyn til en mere effektiv koordinering af EU's skattepolitik, men rapporten fokuserer på nogle få centrale områder, hvor reformer både er

nødvendige og realistiske.

Gældsfræmmende virkning:

Selskabsskattesystemerne i de fleste medlemsstater er indrettet på en sådan måde, at de giver mulighed for generøse skattefradrag for omkostninger til rentebetaling, samtidig med at de ikke har nogen tilsvarende mekanisme til at fratække egenkapitalfinansieringsomkostninger, hvilket gør fremmedkapitalfinansiering forholdsvis mere attraktiv end egenkapitalfinansiering. Den forskellige skattemæssige behandling af forskellige finansieringskanaler kan tilskynde virksomhederne til at overgeare, hvilket gør dem mindre modstandsdygtige i ugunstige økonomiske situationer. Desuden udgør denne gældsfræmmende virkning en strukturel ulempe for unge og små virksomheder, der er nødt til at være mere afhængige af egenkapitalfinansiering. For at imødegå dette problem har nogle medlemsstater indført et fradrag for selskabskapital, men en europæisk tilgang ville være mere hensigtsmæssig for at undgå forvriddinger på tværs af det indre marked.

Konkurrence via den effektive marginalsattesats:

Den effektive marginale selskabsskattesats er en faktor, der i høj grad kan påvirke virksomhedernes investeringsbeslutninger, f.eks. når de vælger en placering for en ny virksomhed. Derfor konkurrerer medlemsstaterne sommetider med hinanden om at tiltrække erhvervsvirksomheder ved at sænke den effektive marginale selskabsskattesats. Derfor er variationen i de effektive marginale selskabsskattesatser mellem medlemsstaterne langt større end variationen i de lovbestemte skattesatser, idet den fremadrettede effektive marginalsattesats i nogle medlemsstater endda var negativ i 2020¹³. Det ville derfor være hensigtsmæssigt for Kommissionen at undersøge, om nogle medlemsstater forvrider konkurrencen ved kunstigt at sænke marginalsatserne, f.eks. ved at indføre ordninger med fremskyndet afskrivning eller ved at indrømme for generøse fradragsmuligheder.

Skatteincitamenter til forskning og udvikling:

Investering i forskning og udvikling medfører indlysende fordele for samfundet og økonomien, da den fremmer innovation og i sidste ende resulterer i faldende priser og mere konkurrence. Ikke desto mindre er de samlede udgifter til forskning og udvikling som en procentdel af bruttonationalproduktet betydeligt lavere i EU end i andre avancerede økonomier. For at imødegå dette forsøger mange medlemsstater at stimulere yderligere investeringer i forskning og udvikling ved at give skatteincitamenter. Der hersker imidlertid tvivl om, hvorvidt alle skatteincitamenter på dette område er lige effektive. Især IP-boksordninger og patentboksordninger har historisk set ikke gjort meget for at øge udgifterne til forskning og udvikling, men har tværtimod medført nye forvriddinger på det indre marked. Det ville derfor være hensigtsmæssigt med en fælles forståelse af, hvordan medlemsstaterne skal håndtere skatteincitamenter til forskning og udvikling. Kommissionens forsøg på at indføre en fælles ramme for investering i forskning og udvikling som en del af det fælles selskabsskattegrundlag bør derfor tages op til fornyet overvejelse.

EU-resultattavle for beskatning:

Europa-Kommissionen har meddelt, at den agter at arbejde på en EU-resultattavle for

¹³ Jf. Europa-Kommissionen (2021), Kommissionens årsberetning om beskatning 2021, s. 36.

beskatning for bedre at kunne afsløre skattepolitikker i medlemsstaterne, der kan fremme aggressiv skatteplanlægning og true det indre marked. Europa-Kommissionen opfordres til at underrette Europa-Parlamentet om status for sin planlægning og til at tage hensyn til Europa-Parlamentets input i sagen.

OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I KORRESPONDERENDE UDVALG

Dato for vedtagelse	6.12.2021
Resultat af den endelige afstemning	+: 36 -: 9 0: 13
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Gerolf Annemans, Gunnar Beck, Marek Belka, Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Gilles Boyer, Carlo Calenda, Engin Eroglu, Markus Ferber, Jonás Fernández, Raffaele Fitto, Frances Fitzgerald, Luis Garicano, Sven Giegold, Valentino Grant, Claude Gruffat, Enikő Győri, Eero Heinäluoma, Michiel Hoogeveen, Danuta Maria Hübner, Stasys Jakeliūnas, France Jamet, Othmar Karas, Billy Kelleher, Ondřej Kovařík, Georgios Kyrtos, Aurore Lalucq, Aušra Maldeikienė, Pedro Marques, Costas Mavrides, Jörg Meuthen, Csaba Molnár, Siegfried Mureşan, Luděk Niedermayer, Dimitrios Papadimoulis, Piernicola Pedicini, Lídia Pereira, Kira Marie Peter-Hansen, Sirpa Pietikäinen, Evelyn Regner, Antonio Maria Rinaldi, Alfred Sant, Martin Schirdewan, Joachim Schuster, Ralf Seekatz, Paul Tang, Irene Tinagli, Ernest Urteaga, Inese Vaidere, Johan Van Oortveldt, Stéphanie Yon-Courtin, Marco Zanni, Roberts Zile
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Agnès Evren, Henrike Hahn, Eugen Jurzyca, Monica Semedo, Mick Wallace

ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB I KORRESPONDERENDE UDVALG

36	+
PPE	Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Agnès Evren, Markus Ferber, Danuta Maria Hübner, Othmar Karas, Georgios Kyrtos, Aušra Maldeikienė, Siegfried Mureşan, Luděk Niedermayer, Lídia Pereira, Sirpa Pietikäinen, Ralf Seekatz, Inese Vaidere
Renew	Gilles Boyer, Carlo Calenda, Engin Eroglu, Luis Garicano, Stéphanie Yon-Courtin
S&D	Marek Belka, Jonás Fernández, Eero Heinäluoma, Aurore Lalucq, Pedro Marques, Csaba Molnár, Evelyn Regner, Joachim Schuster, Paul Tang, Irene Tinagli
Verts/ALE	Sven Giegold, Claude Gruffat, Henrike Hahn, Stasys Jakeliūnas, Piernicola Pedicini, Kira Marie Peter-Hansen, Ernest Urtasun

9	-
ECR	Michiel Hoogeveen, Eugen Jurzyca
ID	Gerolf Annemans, Gunnar Beck, Jörg Meuthen
NI	Enikő Győri
The Left	Dimitrios Papadimoulis, Martin Schirdewan, Mick Wallace

13	0
ECR	Raffaele Fitto, Johan Van Overtveldt, Roberts Zile
ID	Valentino Grant, France Jamet, Antonio Maria Rinaldi, Marco Zanni
PPE	Frances Fitzgerald
Renew	Billy Kelleher, Ondřej Kovařík, Monica Semedo
S&D	Costas Mavrides, Alfred Sant

Tegnforklaring:

+ : for

- : imod

0 : hverken/eller